

Modest Prats, *Engrunes i retalls*

En la darrera lliçó a la Universitat, que constitueix l'epíleg d'aquesta mena d'obra filològica completa que és el llibre *Engrunes i retalls*. *Escrits de llengua i de cultura catalanes*, Modest Prats acabava confessant que «amb tantes paraules que us he dit i m'heu dit, m'heu acostat a la Paraula». Crec que aquesta afirmació dóna un sentit precís i molt correcte al que ha estat la seva importantíssima aportació a la investigació científica i a la docència universitària: per a Modest Prats, la dedicació a la filologia i l'estudi de tantes qüestions relacionades amb la llengua i amb la cultura catalanes han estat la via propícia per establir un diàleg fecund amb el món universitari i acadèmic, i per encarrilar, en bona mesura, les seves inquietuds intel·lectuals, sense perdre mai el referent, profund, de la seva relació amb la Transcendència. D'una altra banda, i lligada íntimament amb la seva fidelitat pregonada a l'Església del país, la fidelitat al País, insubornable, ha marcat també profundament la seva trajectòria vital, ha condicionat i ha tenyit de forma constant la seva producció científica —les seves paraules— des dels inicis.

El llibre no és pas una simple reimpressió dels escrits publicats de Modest Prats, amb alguna minúcia afegida. Com a editor d'aquest volum, i en nom del grup gironí de recerca en Història de la Llengua que és qui l'ha promogut, voldria deixar clar que el que pretén aquest llibre és una autèntica reinterpretació de la seva obra, per situar-la en la dimensió i en el lloc que li pertoca. Els treballs de Modest Prats, alguns ben coneguts pels estudiosos del ram, altres avui segurament desconeguts o oblidats per quasi tothom, prenen efectivament una nova llum en posar-los junts, l'un al costat de l'altre. El que representaven paraules parcials en el discurs científic de la filologia, el que constituïen petits retalls d'impressions i d'opinions sobre la nostra història cultural, el que eren només engrunes produïdes arran de les circumstàncies i els compromisos d'una vida, uns al costat dels altres fan piló i evidencien un treball d'un gruix intel·lectual i moral inqüestionable. Ens sorprèn la profunda coherència entre textos produïts al llarg de més de quaranta anys. Ens sorprèn la seva solidesa, malgrat el temps. Ens sorprèn, encara, la seva vigència per als estudis actuals en aquests camps. Tant de bo que la comunitat científica aprofiti molt aquest llibre, que sigui de profit també per als lectors que s'hi acostaran amb més o menys intensitat, i que ens serveixi a tots per confirmar-nos l'alta consideració que, sens dubte, ja mereix l'obra de Modest Prats.

